У разі наявності на рахунках у банківських або інших фінансових установах грошових коштів суб'єкта декларування або члена його сім'ї ці кошти підлягають відображенню у розділі 12 «Грошові активи» декларації за умов, викладених у відповіді на ***запитання 156 цих Роз'яснень***).

167. Як коректно зазначити відомості про особу, яка має право розпоряджатись рахунком.

Зазначати відомості виключно про іншу (ніж власник рахунку) особу (осіб).

Слід розмежовувати право розпорядження банківським рахунком та право розпоряджатись коштами на такому рахунку.

Перелік осіб, які мають право розпоряджатися рахунком і підписувати розрахункові документи подається / надсилається особою (клієнтом) до банку під час відкриття поточного рахунку. Кількість розпорядників рахунку не обмежується (п. 9 розділу I Інструкції про порядок відкриття і закриття рахунків клієнтів банків та кореспондентських рахунків банків – резидентів і нерезидентів, затвердженої постановою Правління Національного банку України від 12.11.2003 № 492).

Розпорядження рахунками фізичних осіб, фізичних осіб – підприємців та фізичних осіб, які провадять незалежну професійну діяльність, здійснюється за розпорядженням власника або за його дорученням на підставі довіреності (копії довіреності), засвідченої нотаріально. Довіреність може містити право довірених осіб відкривати / розпоряджатися / закривати рахунки клієнта у банку (п. 9-1 розділу I Інструкції про порядок відкриття і закриття рахунків клієнтів банків та кореспондентських рахунків банків – резидентів і нерезидентів, затвердженої постановою Правління Національного банку України від 12.11.2003 № 492).

У блоці полів «Інформація про іншу фізичну або юридичну особу, яка має право розпоряджатися таким рахунком або має доступ до індивідуального банківського сейфу (комірки)» відображається інформація лише про іншу (крім власника рахунку) особу (осіб), яка має право розпоряджатись банківським рахунком і підписувати розрахункові документи. У разі наявності **декількох** осіб, які мають право розпоряджатися таким рахунком або мають доступ до індивідуального банківського сейфу (комірки), у цьому блоці полів зазначається інформація про всіх таких осіб.

Розпорядження коштами на банківському рахунку може відбуватись, зокрема, шляхом зняття готівки, поповнення рахунку, використання додаткової карти, відкритої до одного рахунку тощо.

Якщо власник рахунку (суб'єкт декларування або член його сім'ї) не визначав розпорядника(-ів) рахунку в рамках процедури, визначеної спеціальним законодавством, що регулює діяльність банків, то у полі «Тип особи» блоку полів «Інформація про іншу фізичну або юридичну особу, яка має право розпоряджатися таким рахунком або має доступ до індивідуального банківського сейфу (комірки)» слід обрати позначку «Не застосовується». Зазначати у цьому блоці полів дані власника рахунку не потрібно.

168. Як коректно зазначити відомості про особу, яка відкрила рахунок?

Зазначати відомості виключно про іншу (ніж власник рахунку) особу.

Блок полів «Інформація про іншу фізичну або юридичну особу, яка відкрила рахунок на ім'я суб'єкта декларування або членів його сім'ї або уклала договір оренди індивідуального банківського сейфу (комірки)» заповнюється виключно у випадку, якщо рахунок на ім'я власника (суб'єкта декларування, члена його сім'ї) відкрила інша особа.

Якщо рахунок відкрив особисто його власник, то у полі «Тип особи» вказаного вище блоку полів слід обрати позначку «Не застосовується».

169. Як зазначати відомості про банківський рахунок, який відкрито суб'єктом декларування на ім'я члена сім'ї – неповнолітню особу?

Для цього слід:

- у блоці полів «Інформація про іншу фізичну або юридичну особу, яка відкрила рахунок на ім'я суб'єкта декларування або членів його сім'ї або уклала договір оренди індивідуального банківського сейфу (комірки)» вказати відомості про суб'єкта декларування;
- у блоці полів «Інформація про іншу фізичну або юридичну особу, яка має право розпоряджатися таким рахунком або має доступ до індивідуального банківського сейфу (комірки)» слід обрати позначку «Не застосовується» (якщо суб'єкт декларування не може розпоряджатися таким рахунком, бо якщо може – вказати відомості про суб'єкта декларування);
- у блоці полів «Інформація про особу, на ім'я якої відкрито рахунок або зберігаються кошти, інше майно» вказати члена сім'ї (неповнолітню особу).

170. Чи можна зазначити відомості про рахунки, відкриті в одній установі, як один об'єкт (одним записом)?

Тільки у випадку, якщо рахунки:

- відкриті **в одній** банківській / фінансовій установі,
- власником таких рахунків є **одна** особа,
- мають **однаковий** перелік осіб, які мають право розпоряджатися такими рахунками,
- мають **однаковий** перелік осіб, які відкрили такі рахунки,

то їх можна зазначити як один об'єкт у розділі 12.1 «Банківські та інші фінансові установи, у тому числі за кордоном, у яких у суб'єкта декларування або членів його сім'ї відкриті рахунки або зберігаються кошти, інше майно» декларації.

За відсутності принаймні однієї із перелічених ознак відповідні відомості зазначаються в декларації окремими об'єктами (записами).

171. Як відобразити наявність індивідуального банківського сейфа (комірки)?

Для цього у розділі 12.1 «Банківські та інші фінансові установи, у тому числі за кордоном, у яких у суб'єкта декларування або членів його сім'ї відкриті рахунки або зберігаються кошти, інше майно» декларації слід:

- у полі «Установа, в якій відкриті рахунки або зберігаються кошти чи інше майно» зазначити інформацію про банківську установу, у якій перебуває відповідний сейф (комірка),
- полі «Тип рахунка, індивідуального банківського сейфу (комірки)» обрати «Індивідуальний банківський сейф»
- у полі «Номер рахунка, індивідуального банківського сейфу (комірки)» обрати позначку «Не застосовується».

За потреби слід зазначити відомості про особу, яка уклала договір оренди індивідуального банківського сейфу (комірки) та/або особу (осіб), яка (які) має доступ до індивідуального банківського сейфу (комірки).

172. Чи необхідно зазначати у декларації відомості про банківські установи, у яких у суб'єкта декларування або членів його сім'ї відкрито рахунок, якщо такий рахунок використовувався для отримання компенсації втрат від знецінення грошових заощаджень та державних цінних паперів, поміщених (придбаних) в установи Ощадного банку СРСР та державного страхування СРСР?

Ні.

Після внесення змін до п. 8-1 ч. 1 ст. 46 Закону (набрали чинності 02.06.2021) відомості про номери рахунків, на яких обліковуються некомпенсовані грошові заощадження громадян України в установах акціонерного товариства «Державний ощадний банк України», поміщені в період до 02.01.1992 в установи Ощадного банку СРСР, що діяли на території України не підлягають відображенню у декларації.

173. Чи необхідно зазначати відомості про транзитний рахунок за операціями, здійсненими з використанням платіжних карток?

Так, за загальними правилами.

174. Чи необхідно зазначати відомості про поточний рахунок, відкритий для зарахування допомоги в рамках Програми «єПідтримка»?

Так, якщо такий рахунок буде відкрито протягом не менше половини днів протягом звітного періоду (для декларації перед звільненням) або станом на кінець звітного періоду (для декларацій всіх видів).

Відкритий поточний рахунок із спеціальним режимом використання для зарахування допомоги в рамках Програми «єПідтримка» закривається банком (без заяви отримувача допомоги) через 4 місяці з дня зарахування допомоги, незалежно від факту її використання (п. 8 Порядку надання допомоги в рамках Програми «єПідтримка», п. 9 Порядку використання коштів, передбачених у державному

бюджеті для надання допомоги в рамках Програми «єПідтримка», затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 09.12.2021 № 1272).

Чи є доходом кошти, отримані в рамках Програми «єПідтримка», див. у відповіді на ***запитання 137 цих Роз'яснень***.

XVI. Фінансові зобов'язання

175. Які фінансові зобов'язання відображаються в декларації?

Відомості про фінансові зобов'язання зазначаються в разі, якщо розмір зобов'язання перевищує 50 ПМ (п. 9 ч. 1 ст. 46 Закону).

Фінансовими зобов'язаннями для цілей декларування є:

- отримані кредити;
- отримані позики;
- інші кошти, які були позичені суб'єкту декларування або члену його сім'ї іншими особами, зокрема поворотна безвідсоткова фінансова допомога;
- зобов'язання за договором лізингу;
- зобов'язання за договором страхування;
- зобов'язання за договором недержавного пенсійного забезпечення;
- несплачені податкові зобов'язання;
- інші зобов'язання, у тому числі, які виникли внаслідок укладених договорів (у декларації необхідно зазначити, які саме).

Відомості про фінансові зобов'язання суб'єкта декларування та/або членів його сім'ї за **позикою (кредитом)** зазначаються за наявності хоча б однієї з таких умов:

1) розмір отриманої у звітному періоді позики (кредиту) перевищує 50 ПМ;

2) розмір зобов'язання за позикою (кредитом) на початок звітного періоду перевищує 50 ПМ (у разі якщо позику (кредит) отримано у попередніх звітних періодах);

3) розмір зобов'язання за позикою (кредитом) на кінець звітного періоду перевищує 50 ПМ.

Відомості про зобов'язання за позикою (кредитом) за умов, зазначених у пп. 2 та 3, зазначаються незалежно від розміру зобов'язання, у тому числі за відсутності такого зобов'язання на кінець звітного періоду (п.п. 1 п. 15 розділу IV Порядку № 449/21).

Відомості про штраф / пеню за прострочення погашення позики (кредиту) включаються в розмір позики (кредиту).

Відомості про **інші фінансові зобов'язання**, у тому числі за договорами лізингу, страхування, недержавного пенсійного забезпечення, зазначаються лише у разі, якщо їх розмір на кінець звітного періоду перевищує 50 ПМ (п.п. 2 п. 15 розділу IV Порядку № 449/21).

Приклад

Кредитний договір укладено у 2015 році та в тому самому році отримано всю суму кредиту – 500 000 грн. Протягом 2015 – 2020 років сплачено 300 000 грн. Упродовж 2021 року (звітного періоду) сплачено коштів у рахунок: основної суми кредиту – 160 000 грн, процентів за кредитом – 20 000 грн. У розділі 13 «Фінансові зобов'язання» декларації за 2021 рік зазначаються такі відомості:

- у полі «Розмір позики (кредиту), отриманої у звітному періоді, або розмір зобов'язання за позикою (кредитом) станом на початок звітного періоду» – 200 000 грн;
- «Розмір сплачених у звітному періоді коштів у рахунок основної суми боргу за позикою (кредитом)» – 160 000 грн;
- «Розмір сплачених у звітному періоді процентів за позикою (кредитом)» – 20 000 грн;
- «Розмір зобов'язання на кінець звітного періоду» – 40 000 гривень.

У декларації за 2022 рік відомості про зазначене фінансове зобов'язання не зазначатимуться, оскільки розмір фінансового зобов'язання на 01.01.2022 менше ніж 50 ПМ.

176. Як декларувати фінансові зобов'язання у вигляді «кредитних ліній до зарплатних банківських карток» або аналогічні за змістом пропозиції?

У розділі 13 «Фінансові зобов'язання» декларації – у разі якщо суб'єкт декларування/член його сім'ї у звітному періоді одноразово скористалися кредитними коштами, розмір яких перевищує 50 ПМ (незалежно від погашення станом на кінець звітного періоду), або залишок заборгованості на останній день звітного періоду перевищив 50 ПМ.

За відсутності таких умов розмір коштів, якими суб'єкт декларування / член його сім'ї користувалися протягом звітного періоду, не сумуються.

Додатково у розділі 14 «Видатки та правочини суб'єкта декларування» декларації – у разі якщо суб'єкт декларування у звітному періоді одноразово скористався кредитними коштами, розмір яких перевищує 50 ПМ.

XVII. Видатки та правочини

177. Які правочини, видатки повинні бути відображені в декларації?

Усі правочини (видатки) суб'єкта декларування, розмір яких перевищує 50 ПМ.

У декларації зазначаються видатки, а також будь-які інші правочини, вчинені у звітному періоді, на підставі яких у суб'єкта декларування виникає або припиняється право власності, володіння чи користування, у тому числі спільної власності, на нерухоме або рухоме майно, нематеріальні та інші активи, а також виникають фінансові зобов'язання, зазначені у пп. 2 – 9 ч. 1 ст. 46 Закону (п. 10 ч. 1 ст. 46 Закону).

Видатками для цілей декларування є:

1) **грошові кошти** суб'єкта декларування, передані у зв'язку з правочином, вчиненим з метою:

а) придбання у власність, володіння, користування активів, зазначених у ч. 1 ст. 46 Закону, та/або послуг (наприклад, оплата навчання, лікування, косметичних, туристичних послуг тощо);

б) виконання договірних зобов'язань, в тому числі фінансових (боржником за зобов'язанням);

в) надання благодійної, матеріальної, фінансової допомоги;

г) фінансової підтримки політичної партії у формі внеску;

ґ) виконання рішення суду, яке набуло законної сили;

д) дарування (грошові кошти як подарунок);

2) **майно** суб'єкта декларування (за умови припинення права власності на нього), яке є:

а) засобом платежу відповідно до умов договору (наприклад, є предметом договору міни (бартеру));

б) матеріальною підтримкою політичної партії у формі внеску;

в) вкладом у статутний капітал товариства тощо.

У розділі 14 «Видатки та правочини суб'єкта декларування» декларації зазначаються відомості лише про ті видатки, яким притаманні такі **ознаки** в сукупності (одночасно):

- їхній розмір (разовий видаток) перевищує 50 ПМ;
- вони здійснені суб'єктом декларування;
- видатки здійснені у звітному періоді.

Правочином є дія особи, спрямована на набуття, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків. Правочини можуть бути односторонніми та дво- чи багатосторонніми (договори) (ст. 202 ЦК України).

Односторонній правочин може створювати обов'язки лише для особи, яка його вчинила (для інших осіб лише у випадках, встановлених законом, або за домовленістю з цими особами), наприклад, дарування майна.

Дво- чи багатостороннім правочином є погоджена дія двох або більше сторін, наприклад, купівля-продаж, обмін майна тощо.

Не будь-який правочин пов'язаний зі здійсненням видатку. Однак видаток завжди здійснюється на підставі правочину.

У розділі 14 «Видатки та правочини суб'єкта декларування» декларації правочини, які **не** спричинили разового видатку у звітному періоді, підлягають відображенню лише за наявності сукупно таких факторів:

- вартість предмета правочину перевищує 50 ПМ;
- правочин вчинений у звітному періоді;
- внаслідок цього правочину у суб'єкта декларування виникає або припиняється право, виникає фінансове зобов'язання.

Якщо правочин не спричинив видатку, у блоках полів щодо видатку слід обрати позначку «Не застосовується» (п.п. 3 п. 16 розділу IV Порядку № 449/21).

Правочини, які не зумовлюють виникнення або припинення у суб'єкта декларування права власності, володіння чи користування на майно, нематеріальні та інші активи, у декларації не зазначаються. До таких правочинів належать, наприклад, складення заповіту (оскільки право на спадкування виникає у день відкриття спадщини, тобто після смерті заповідача або оголошення його померлим), правочини з відкладальною обставиною (щодо яких правові наслідки пов'язуються з настанням певної обставини).

Для зазначення відомостей у розділі 14 «Видатки та правочини суб'єкта декларування» декларації не має значення, перебуває відповідний актив у власності чи на іншому праві на кінець звітного періоду.

Здійснені у звітному періоді видатки не сумуються (наприклад, на виконання 1 договору).

Водночас, якщо на виконання 1 договору (правочину) здійснено кілька видатків (платежів), кожен з яких перевищив 50 ПМ, то зазначаються відомості щодо цього правочину (незалежно від вартості предмета правочину) та відомості про кожен з таких видатків).

Коли при передачі іншій особі грошових коштів чи майна подається повідомлення про суттєві зміни у майновому стані – див. відповідь на ***запитання 221 цих Роз'яснень***.

Приклад 1

Суб'єкт декларування користується квартирою на підставі договору оренди. Розмір орендної плати становить 15 000 грн щомісяця. Попри те, що за рік видатки суб'єкта декларування на оренду житла становлять 180 000 грн, відомості про них не підлягають відображенню у розділі 14 «Видатки та правочини суб'єкта

декларування» декларації, бо разові видатки (по 15 000 грн) не перевищують поріг 50 ПМ.

Разом з тим, якщо договір оренди майна укладено у звітному періоді та в його умовах визначено вартість предмета оренди (квартири) або його вартість відома суб'єкту декларуванню з інших джерел, і вона перевищує 50 ПМ, відомості про правочин, на підставі якого набуто право користування (оренди), підлягають декларуванню у розділі 14 «Видатки та правочини суб'єкта декларування» декларації.

Приклад 2

Якщо у звітному періоді суб'єкт декларування придбав транспортний засіб і далі до завершення цього періоду вчинив правочин, на підставі якого право власності на це майно припинилось (наприклад, продав його).

У такому випадку, крім відображення у розділі 11 «Доходи, у тому числі подарунки» декларації відомостей про отриманий від продажу майна дохід, необхідно у розділі 14 «Видатки та правочини суб'єкта декларування» декларації зазначати як 2 об'єкти декларування:

- інформацію про правочин щодо придбання майна, а також щодо видатку (бо цей правочин спричинив видаток декларанта);
- інформацію про правочин щодо продажу транспортного засобу, при цьому в полях щодо видатку слід обрати позначку «Не застосовується» (бо такий правочин видатку не спричинив).

Приклад 3

Суб'єкт декларування у звітному періоді вніс однією сумою вклад у статутний капітал (у зв'язку зі створенням товариства) у розмірі, що перевищує 50 ПМ.

У такому випадку, крім зазначення у розділі 8 «Корпоративні права» декларації відомостей про наявність корпоративних прав, додатково в розділі 14 «Видатки та правочини суб'єкта декларування» декларації необхідно вказати відомості про відповідний правочин та про здійснений на виконання цього правочину видаток в розмірі вкладу.

Приклад 4

Суб'єкт декларування у звітному періоді подарував третій особі автомобіль вартістю 2 000 000 грн (тобто понад 50 ПМ). У розділі 14 «Видатки та правочини суб'єкта декларування» декларації необхідно зазначити лише відомості про правочин, на підставі якого припинилось його право власності на транспортний засіб (договір дарування), оскільки такий правочин не спричинив видатку.

Приклад 5

Суб'єкт декларування у звітному періоді набув право власності на будинок вартістю 1 500 000 грн, отриманий у спадщину. У такому випадку, крім зазначення у розділі 3 «Об'єкти нерухомості» декларації відомостей про будинок та у розділі 11 «Доходи, у тому числі подарунки» декларації відомостей про дохід у вигляді спадщини, додатково в розділі 14 «Видатки та правочини суб'єкта декларування»

декларації необхідно вказати відомості про правочин, на підставі якого набуто право власності на об'єкт нерухомості. Для цього слід:

- у полі «Вид правочину» обрати варіант «Інший», в полі «Зазначте, що саме» вказати «Спадщина»;
- у полі «Предмет правочину» обрати «Нерухоме майно»;
- у полі «Дата вчинення правочину» вказати відповідну дату;
- у полі «Наслідки правочину» обрати «Суб'єкт декларування набув право власності (у тому числі спільної), володіння чи користування»;
- у полях щодо видатку слід обрати позначку «Не застосовується».

Приклад 6

Суб'єкт декларування 17.03.2017 уклав договір позики на суму 500 000 грн. У звітному періоді (наприклад, 15.12.2021) повернув позикодавцю всю суму одним платежем. У такому випадку в розділі 14 «Видатки та правочини суб'єкта декларування» декларації необхідно вказати:

- у полі «Вид правочину» варіант «Позика (кредит)»;
- у полі «Предмет правочину» варіант «Гроші»;
- у полі «Дата вчинення правочину» – 17.03.2017;
- у полі «Наслідки правочину» обрати «Виникло фінансове зобов'язання суб'єкта декларування»;
- у полі «Країна, у якій здійснено видаток» обрати відповідну країну;
- у полі «Розмір разового видатку (за наявності), грн» слід зазначити розмір видатку – 500 000 грн;
- у полі «Дата здійснення разового видатку, спричиненого правочином (за наявності)» – 15.12.2021.

178. Хто не заповнює розділ 14 «Видатки та правочини суб'єкта декларування» декларації?

Цей розділ не заповнюється у декларації кандидата на посаду.

179. Чи декларуються відомості про операції з обміну валюти?

Ні.

Здійснення операцій із купівлі, продажу або обміну іноземної валюти за рахунок власних грошових активів суб'єкта декларування або членів його сім'ї не потребує відображення в декларації відомостей, передбачених п. 10 ч. 1 ст. 46 Закону (абз. 2 примітки до ст. 46 Закону, набрав чинності 02.06.2021).

180. Чи декларувати видатки та правочини членів сім'ї?

Ні, відомості про видатки та правочини членів сім'ї не зазначаються в декларації.

XVIII. Робота за сумісництвом

181. Що розуміється під роботою за сумісництвом?

У декларації зазначаються відомості про посаду чи роботу, що виконується або виконувалася за сумісництвом (п. 11 ч. 1 ст. 46 Закону), а саме:

- дані про займану посаду чи роботу (оплачувану чи ні), що виконується за договором (контрактом);

- найменування юридичної чи прізвище, ім'я, по-батькові (за наявності) фізичної особи, у якої (яких) особа працює або працювала за сумісництвом, код у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань юридичної особи, у якої (яких) особа працює або працювала у звітному періоді за сумісництвом.

Правове регулювання питань щодо роботи за сумісництвом здійснюється фізичною особою в межах трудових відносин.

Працівник має право реалізувати свої здібності до продуктивної і творчої праці шляхом укладення трудового договору на одному або одночасно на декількох підприємствах, в установах, організаціях, якщо інше не передбачено законодавством, колективним договором або угодою сторін (ч. 2 ст. 21 КЗпП України).

Сумісництвом вважається виконання працівником, крім своєї основної, іншої регулярної оплачуваної роботи на умовах трудового договору у вільний від основної роботи час на тому ж або іншому підприємстві, в установі, організації або у громадянина (підприємця, приватної особи) за наймом (п. 1 Положення про умови роботи за сумісництвом працівників державних підприємств, установ і організацій, затвердженого наказом Міністерства праці України, Міністерства юстиції України, Міністерства фінансів України від 28.06.1993 № 43).

Трудовим договором є угода між працівником і власником підприємства, установи, організації або уповноваженим ним органом чи фізичною особою, за якою працівник зобов'язується виконувати роботу, визначену цією угодою, а власник підприємства, установи, організації або уповноважений ним орган чи фізична особа зобов'язується виплачувати працівникові заробітну плату і забезпечувати умови праці, необхідні для виконання роботи, передбачені законодавством про працю, колективним договором і угодою сторін (ч. 1 ст. 21 КЗпП України).

Контракт є формою трудового договору (ч. 3 ст. 21 КЗпП України).

Так, у розділі 15 «Робота за сумісництвом суб'єкта декларування» декларації необхідно відображати відомості про іншу роботу чи посаду, яку виконує (займає) суб'єкт декларування на підставі трудового договору (контракту), крім основної роботи, яка пов'язана з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування.

182. Чи необхідно декларувати роботу за сумісництвом, яка виконувалася впродовж звітного року, якщо станом на кінець звітного періоду вона вже не виконується?

Так.

У декларації зазначаються відомості про посаду чи роботу за сумісництвом, якщо її зайняття (виконання) розпочалося або продовжувалося під час звітного періоду незалежно від тривалості.

Отже, якщо у звітному періоді суб'єкт декларування займав посаду або здійснював упродовж будь-якого часу роботу за сумісництвом і при цьому станом на останній день звітного періоду він таку посаду не займає (роботу не здійснює), така посада (робота) повинна бути відображена в декларації.

Відомості про посаду чи роботу за сумісництвом зазначаються незалежно від того, чи була вона оплачуваною.

183. Чи декларувати роботу за сумісництвом членів сім'ї?

Ні, у декларації зазначається лише робота, яку виконує або виконував за сумісництвом суб'єкт декларування.

184. Чи підлягають відображенню відомості про місце роботи осіб, обраних депутатами місцевих рад?

Ні.

Обрання особи депутатом місцевої ради не є сумісництвом стосовно її основного місця роботи (додатково див. відповідь на ***запитання 181 цих Роз'яснень***).

185. Чи відображаються відомості про представництво особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, інтересів держави в організаціях, входження таких осіб за своєю посадою до інших державних органів?

Ні, крім випадків, коли входження таких осіб до інших державних органів здійснюється внаслідок укладення договору (контракту) (див. відповідь на ***запитання 181 цих Роз'яснень***).

XIX. Членство в організаціях та їхніх органах

186. Членство у яких об'єднаннях (організаціях) слід відображати в декларації?

У декларації зазначається інформація про входження суб'єкта декларування до керівних, ревізійних чи наглядових органів громадських об'єднань, благодійних організацій, саморегулівних чи самоврядних професійних об'єднань, членство в таких об'єднаннях (організаціях) (п. 12 ч. 1 ст. 46 Закону).

До об'єднань (організацій), членство (членство в органах) яких слід відображати в декларації, належать:

1) об'єднання, на які поширюється дія Закону України «Про громадські об'єднання», а саме громадські організації та громадські спілки, які мають статус юридичної особи;

2) громадські організації роботодавців та їх об'єднання, на які поширюється дія Закону України «Про організації роботодавців, їх об'єднання, права і гарантії їх діяльності»;

3) благодійні організації, які утворюються та діють відповідно до Закону України «Про благодійну діяльність та благодійні організації»;

4) самоврядні, саморегулівні організації (об'єднання), а саме некомерційні об'єднання фізичних та юридичних осіб, які здійснюють професійну діяльність на певному ринку чи у певній сфері діяльності. Йдеться, зокрема, про:

- саморегулівні об'єднання професійних учасників ринку цінних паперів та фондового ринку,
- недержавні пенсійні фонди, кредитні спілки,
- саморегулівні організації у сфері: архітектурної діяльності, землеустрою, саморегулівну організацію учасників ринку електричної енергії України, саморегулівні організації оцінювачів, аудиторів, арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів), діяльності сільськогосподарських дорадників і сільськогосподарських експертів-дорадників тощо;

5) самоврядні професійні організації (об'єднання), а саме об'єднання фізичних осіб, які здійснюють професійну діяльність, зокрема:

- Національна асоціація адвокатів України
- Нотаріальна палата України
- Асоціація приватних виконавців України
- Аудиторська палата України

У декларації **не зазначається** членство (членство в органах) у таких організаціях (об'єднаннях):

- політичні партії;

- релігійні організації;
- професійні спілки;
- об'єднання співвласників багатоквартирного будинку;
- асоціації органів місцевого самоврядування та їх добровільні об'єднання;
- об'єднання юридичних осіб приватного права, які не є громадськими об'єднаннями;
- органи судлівського, прокурорського самоврядування.

187. Чи необхідно зазначати інформацію, якщо станом на кінець звітного періоду суб'єкт декларування не є членом громадського об'єднання (не входить до складу його органів)?

Ні.

Інформація щодо членства в організаціях (об'єднаннях) або їх органах зазначається станом на останній день звітного періоду (станом на 31 грудня звітного року для щорічної декларації та декларації кандидата на посаду).

Якщо суб'єкт декларування був членом об'єднання (входив до складу його органів) протягом звітного періоду, але припинив членство (входження до органів) станом на останній день такого періоду, інформація про членство (входження до органів) у декларації не зазначається.

188. Чи необхідно зазначати інформацію про членство в громадському об'єднанні, якщо суб'єкт декларування не є його членом, але є засновником?

Ні.

У декларації відображається інформація лише про членство та входження до органів передбачених п. 12 ч. 1 ст. 46 Закону організацій (об'єднань).

189. Чи потрібно вказувати членство в НААУ адвокатам, право на зайняття адвокатською діяльністю яких зупинено?

Так.

У декларації слід відобразити відомості про те, що суб'єкт декларування є членом Національної асоціації адвокатів України (далі – НААУ), навіть якщо право на заняття адвокатською діяльністю зупинено.

Усі особи, які мали свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю, стали членами НААУ з моменту її державної реєстрації. Інші особи стають членами НААУ з моменту складення присяги адвоката України (ч. 6 ст. 45 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність»).

НААУ є недержавною некомерційною професійною організацією, яка об'єднує всіх адвокатів України та утворюється з метою забезпечення реалізації завдань адвокатського самоврядування (ч. 1 ст. 45 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність»).

190. Чи підлягають відображенню відомості про входження (членство) осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за своєю посадою до інших державних органів?

Ні.

XX. Особливості декларування окремих категорій осіб (військовослужбовців, працівників СБУ)

191. Коли подають декларацію за минулий рік суб'єкти декларування, які не мали можливості до 01 квітня за місцем роботи подати декларацію у зв'язку з виконанням завдань в інтересах оборони України?

За працівниками, які:

- призвані на строкову військову службу;
- призвані на військову службу за призовом осіб офіцерського складу;
- призвані на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період;
- призвані на військову службу за призовом осіб із числа резервістів в особливий період;
- прийняті на військову службу за контрактом (у тому числі шляхом укладення нового контракту на проходження військової служби, під час дії особливого періоду на строк до його закінчення або до дня фактичного звільнення),

зберігаються місце роботи, посада і середній заробіток (ч. 3 ст. 119 КЗпП України).

Дія розділу VII «Фінансовий контроль» Закону не поширюється, зокрема, на військовослужбовців військової служби за призовом під час мобілізації, на особливий період, військової служби за призовом осіб офіцерського складу, військової служби за призовом осіб із числа резервістів в особливий період (абз. 1 ч. 5 ст. 45 Закону).

В абз. 2 ч. 5 ст. 45 Закону визначено вичерпний перелік **обставин** (виконання завдань в інтересах оборони України під час дії особливого періоду, безпосередня участь у веденні воєнних (бойових) дій тощо), за яких зазначені категорії військовослужбовців подають щорічну декларацію протягом 90 календарних днів з дня закінчення проходження військової служби.

Тобто зазначені у ч. 3 ст. 119 КЗпП України особи під час проходження військової служби не подають декларації за посадою, яка зберігається за ними.

Після закінчення проходження військової служби такі особи зобов'язані подати декларацію за минулий рік (із зазначенням посади, яку вони обіймали до призову на військову службу):

- до 31 березня включно – у разі повернення на роботу **до** закінчення щорічної кампанії декларування,
- протягом 90 календарних днів з дня закінчення проходження військової служби – у випадку повернення на роботу **після** закінчення щорічної кампанії декларування.

Особам, які закінчили проходження військової служби після закінчення щорічної кампанії декларування і подають декларацію протягом 90 днів з дня закінчення проходження військової служби, рекомендується звернутися до Національного агентства через персональний електронний кабінет Реєстру

(створивши нове повідомлення у вкладці «Мої повідомлення») та вказати причину подання декларації після закінчення щорічної кампанії декларування, додавши при цьому підтвердні документи (наприклад, наказ про поновлення на посаді).

Мобілізовані або призвані на військову службу працівники Служби безпеки України подають декларації (див. відповіді на ***запитання 196 та 195 цих Роз'яснень***) у строк до 01 квітня року, наступного за звітним.

192. Коли подають декларацію за минулий рік військові посадові особи, які не мали можливості до 01 квітня за місцем проходження військової служби подати декларацію у зв'язку з виконанням завдань в інтересах оборони України?

Законом встановлено вичерпний перелік суб'єктів декларування, яким надається можливість відтермінувати строк подання декларації за минулий рік у разі відсутності можливості подати її до 01 квітня за місцем проходження військової служби (абз. 2 ч. 5 ст. 45 Закону).

Такими є суб'єкти декларування, які не мали можливості подати декларацію за минулий рік у зв'язку з:

- виконанням завдань в інтересах оборони України під час дії особливого періоду,

- безпосередньою участю у веденні воєнних (бойових) дій, у тому числі на території проведення антитерористичної операції та здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях,

- направленням до інших держав для участі в міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки у складі національних контингентів або національного персоналу,

- виконанням інших завдань в інтересах національної безпеки і оборони.

Суб'єкти декларування, які виконували вищезазначені завдання та у зв'язку з цим не мали можливості до 01 квітня за місцем проходження військової служби подати декларацію за минулий рік, подають її протягом 90 календарних днів із дня прибуття до місця проходження військової служби.

Відлік строку подання декларації в такому випадку починається з 00 годин 00 хвилин дня, наступного за днем прибуття до місця проходження військової служби.

Місце проходження військової служби військовослужбовцем може не збігатися з розташуванням військової частини. У такому випадку ним може бути будь-яке місце, де військовослужбовець повинен виконувати обов'язки військової служби або перебувати відповідно до наказу чи дозволу начальника.

Приклад

Військова посадова особа ЗСУ у військовому званні майор, яка проходить військову службу за контрактом осіб офіцерського складу, була залучена до сил та засобів здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській

областях (виконувала службово-бойові (бойові) завдання в зоні проведення операції Об'єднаних сил). Під час перебування у районі проведення операції Об'єднаних сил у такої особи не було можливості до 01 квітня подати декларацію за минулий рік. У цьому випадку вона подає таку декларацію протягом 90 календарних днів із дня, наступного за днем прибуття до місця проходження військової служби.

193. Особливості припинення та поновлення діяльності військовослужбовцями

Днем припинення діяльності військовими посадовими особами є останній день виконання суб'єктом декларування організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських функцій. Зміст адміністративно-господарських та організаційно-розпорядчих функцій (обов'язків) наведено у відповіді на ***запитання 25 цих Роз'яснень***.

Приклад 1

Військовослужбовець обіймав штатну посаду, яка передбачала виконання організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських обов'язків, тому був суб'єктом декларування згідно із Законом.

З 02.06.2022 його було звільнено із вказаної посади та наказом по особовому складу зараховано в розпорядження посадової особи без визначення організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських обов'язків або обов'язків з виконання завдань державного органу. Такий військовослужбовець не вважається уповноваженим на виконання функцій держави або місцевого самоврядування у розумінні Закону та відповідно до положень п.п. «г» п. 1 ч. 1 ст. 3 Закону.

Перебуваючи у розпорядженні відповідного командира, з урахуванням ч. 3 ст. 24 Закону України «Про військовий обов'язок та військову службу» військовослужбовця було виключено зі списків особового складу військової частини та з 07.07.2022 звільнено з військової служби.

За таких обставин останнім днем здійснення діяльності таким військовослужбовцем є 01.06.2022, а не день його виключення зі списків особового складу військової частини та звільнення з військової служби – 07.07.2022.

Такий військовослужбовець зобов'язаний подати декларацію при звільненні протягом 30 календарних днів, починаючи з 02.06.2022, а надалі й щорічну декларацію (після звільнення) до 31.03.2023 включно, крім випадків, коли така декларація не подається (додатково див. відповідь на ***запитання 1 цих Роз'яснень***).

Приклад 2

Військовослужбовець не є суб'єктом декларування та перебуває у розпорядженні відповідного командира. Далі військовослужбовця мають призначити на штатну посаду, яка передбачає виконання організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських обов'язків, після чого він стане суб'єктом декларування.

У такому випадку перед призначенням на таку посаду військовослужбовець зобов'язаний подати декларацію кандидата на посаду.

Приклад 3

Військовослужбовець обіймав штатну посаду та був суб'єктом декларування згідно із Законом.

Надалі його було звільнено із вказаної посади та наказом по особовому складу зараховано в розпорядження посадової особи, яка визначила для такого військовослужбовця обсяг організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських обов'язків у відповідних кадрових документах.

Враховуючи зазначене, військовослужбовець залишився суб'єктом декларування та не припинив здійснення діяльності. Тому він не має обов'язку подавати декларацію при звільненні.

194. Хто з числа військовослужбовців (крім винятків, зазначених у запитанні 196 цих Роз'яснень) є суб'єктами декларування?

Суб'єктами декларування є військові посадові особи Збройних Сил України, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України та інших утворених відповідно до законів військових формувань (абз. 15 ч. 1 ст. 1 та п.п. «г» п. 1 ч. 1 ст. 3 Закону).

Військові посадові особи – це військовослужбовці, які обіймають штатні посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських обов'язків, або які спеціально уповноважені на виконання таких обов'язків згідно із законодавством (ч. 12 ст. 6 Закону України «Про військовий обов'язок та військову службу»).

Зміст адміністративно-господарських та організаційно-розпорядчих функцій (обов'язків) наведений у відповіді на ***запитання 25 цих Роз'яснень***.

Отже, суб'єктами декларування є військовослужбовці, які:

1) обіймають штатні посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських обов'язків;

2) спеціально уповноважені на виконання таких обов'язків згідно із законодавством.

При цьому **військове звання не має значення** (крім винятків із числа суб'єктів декларування, які зазначені у відповіді на ***запитання 196 цих Роз'яснень***).

Військовослужбовець, який перебуває **у розпорядженні відповідного командира** та не обіймає штатної посади, може бути суб'єктом декларування, лише якщо на нього покладено організаційно-розпорядчі чи адміністративно-господарські обов'язки, визначені для нього цим командиром (такі обов'язки повинні закріплюватися у відповідному документі).

Для визначення суб'єктів декларування з-поміж військовослужбовців Служби безпеки України, зазначених у п.п. «е» п. 1 ч. 1 ст. 3 Закону, встановлені окремі правила, які зазначені у відповіді на ***запитання 195 цих Роз'яснень***.

195. Кого вважають посадовими і службовими особами органів Служби безпеки України відповідно до п.п. «е» п. 1 ч. 1 ст. 3 Закону?

Кадри Служби безпеки України складають: співробітники-військовослужбовці, працівники, які уклали трудовий договір із Службою безпеки України, а також військовослужбовці строкової служби (ч. 1 ст. 19 Закону України «Про Службу безпеки України»).

Для цілей декларування посадовими та службовими особами Служби безпеки України є особи, які:

- здійснюють функції представників влади, тобто виконання завдань та обов'язків, визначених у ст.ст. 2, 24 Закону України «Про Службу безпеки України»;
- обіймають посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських функцій.

Зміст адміністративно-господарських та організаційно-розпорядчих функцій (обов'язків) наведено у відповіді на ***запитання 25 цих Роз'яснень***.

Інші працівники, які виконують функції з обслуговування або технічні функції, можуть визнаватися посадовими чи службовими особами лише за умови, що разом із цими функціями вони виконують організаційно-розпорядчі або адміністративно-господарські функції.

При визначенні таких працівників слід керуватися Критеріями визначення переліку посад працівників державних органів, які виконують функції з обслуговування, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України від 06.04.2016 № 271.

Співробітники Служби безпеки України зобов'язані подавати щороку до 01 квітня декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, відповідно до Закону, а також дотримуватися інших вимог фінансового контролю, передбачених Законом (ч. 7 ст. 19 Закону України «Про Службу безпеки України»).

Однак суб'єктами, на яких поширюється дія Закону, є лише ті кадри Служби безпеки України, які здійснюють функції представників влади або обіймають посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських функцій.

На кого з числа військовослужбовців не поширюються вимоги фінансового контролю див. у відповіді на ***запитання 196 цих Роз'яснень***.

196. На кого з числа військовослужбовців не поширюються вимоги фінансового контролю?

Не повинні подавати декларації (п.п. «г» п. 1 ч. 1 ст. 3, абз. 1 ч. 5 ст. 45 Закону):

1) військовослужбовці військової служби за призовом під час мобілізації, на особливий період;

2) військовослужбовці військової служби за призовом осіб із числа резервістів в особливий період;

3) військовослужбовці військової служби за призовом осіб офіцерського складу;

4) військові посадові особи з числа військовослужбовців військової служби за контрактом осіб рядового складу;

5) військові посадові особи з числа військовослужбовців військової служби за контрактом осіб сержантського і старшинського складу;

6) військовослужбовці молодшого офіцерського складу військової служби за контрактом осіб офіцерського складу;

7) військовослужбовці строкової військової служби;

8) курсанти вищих військових навчальних закладів;

9) курсанти вищих навчальних закладів, які мають у своєму складі військові інститути;

10) курсанти факультетів, кафедр та відділень військової підготовки.

Винятки, зазначені у п.п. 1 – 6 цього пункту, не поширюються на військовослужбовців, які проходять військову службу у територіальних центрах комплектування та соціальної підтримки. Тобто якщо вказані у п.п. 1 – 6 цього пункту Роз'яснень особи проходять військову службу у територіальних центрах комплектування та соціальної підтримки, вони зобов'язані подавати декларації в загальному порядку незалежно від військового звання.

197. Чи потрібно подавати декларації військовим посадовим особам, які проходять службу у закладах, установах та організаціях, що здійснюють основну діяльність у сфері охорони здоров'я, освіти, науки, культури?

Ні, якщо така діяльність для закладу, установи, організації є основною (крім осіб, які є керівниками закладів охорони здоров'я центрального, обласного, районного, міського (міст обласного значення, міст Києва та Севастополя) рівня, керівниками, заступниками керівників вищих навчальних закладів, керівниками науково-дослідних інститутів та інших наукових установ) (ч. 5 ст. 45 Закону).

Для визначення того, чи поширюється дія ч. 5 ст. 45 Закону на військових посадових осіб, які проходять службу у закладах, установах та організаціях, що здійснюють основну діяльність у сфері охорони здоров'я, освіти, науки, культури, див. відповідь на ***запитання 32, 34, 35, 37 та 38 цих Роз'яснень***.

198. Як зазначати відомості про місце проходження служби військовослужбовцям?

Військовослужбовці рядового, сержантського і старшинського складу, молодшого офіцерського складу (які зобов'язані подавати декларації у випадку, якщо вони проходять військову службу у територіальних центрах комплектування та соціальної підтримки), а також військові посадові особи **не зазначають** відомостей про місце проходження служби або майбутнє місце проходження служби, займану посаду (абз. 2 п. 1 ч. 1 ст. 46 Закону).